El ninot de neu

Raymond Briggs

La Galera

El ninot de neu de Raymond Briggs no és un conte de Nadal, per això, ara que ja ha passat un temps més que prudencial per desempallegar-mos de llumets, dinars eterns, companyies forçades i regals de darrera hora, ja en podem parlar. El ninot de neu no és tampoc un conte en el sentit d'una obra que consta d'un text amb unes imatges que l'acompanyen i que, normalment, transmet un o altre ensenyament del tipus "has de creure a ta mare" o "no facis cas de desconeguts" o "espera a que et salvi el príncep blau" i coses per l'estil.

Per començar *El ninot de neu no* té text, tot el que passa passa a través de les imatges. Unes imatges d'estil realista realitzades amb llapis pastel que s'ofereixen a la mirada del lector en una seqüència de vinyetes de tamany variable que es retallen sobre un fons blanc. Les imatges, o vinyetes, tenen com protagonista un nen i, com no podia ser d'una altra manera, un ninot de neu. I és que tothom sap que els dies que fa neu, neu de bon de veres, el que toca és fer un ninot de neu, amb nas, ulls, botons, bufanda i capell. El que és menys habitual és que dit ninot de neu cobri vida quan começes a somiar a mitjanit i et saludi amb un cop de mà i entri a casa teva i casi quedi fos per mor de la ximeneia que està encesa o que quedi estorat davant la televisió i també davant dels interruptors que permeten encendre i apagar el llum i, de nou, casi torni a fondre's per culpa dels fogons del forn que ha encès sense voler i que s'estimi més encalentir-se amb la fredor que surt de la gelera. El que tampoc no sol passar amb els ninots de neu és que s'endinsin dins l'habitaciró dels pares, espiïn les intimitats (la dents postisses que naveguen dins un tassó d'aigua) i es disfressin per després desvestir-se i anar a jugar a la sala de joguines i fer un aladrull que casi desperti als pares. El que no ha fet cap ninot de neu dels que jo he conegut és baixar al garatge i fer que va d'excursió amb el cotxe i relaxar-se dins un refrigerador on hi ha tot de productes congelats per fer una d'aquelles menjades que es fan entre el sopar i el berenar del matí. Però el millor, el millor i més extraordinari de tot, i que tampoc no m'ha passat mai, és que el ninot de neu et tregui a volar enmig d'una tempesta de neu i et dugui a contemplar una ciutat amb cúpules com les que hi ha per Moscú per acabar en una mena de moll per veure sortir el sol…el sol?, és hora de tornar a casa perquè tothom sap que el sol i la neu…

Definitivament ***El ninot de neu,*** en té ben poc d'esperit nadalenc, de fet, com assenyala el mateix Raymond Briggs El ninot de neu és una obra originalment concebuda per introduïr la idea de mortalitat, no en un sentit macabre ni sentimentalista, sinó com un fet

aspatarrantment real i inevitable. Així idò, per quin motiu se l'associa al Nadal i tot el que l'envolta. La resposta possiblement radiqui en el curtmetratge animat de 26 minuts de duració que es va presentar per primer cop el 26 de Desembre de 1982, i que des de llavors es transmet cada any el mateix dia 26. Una versió molt més edulcorada, secuestrada pel sentimentalisme més purament nadalenc de la que no us podeu perdre la versió introduïda per David Bowie.

Fitxa tècnica:

Títol original: Snowman

Títol en català: El ninot de neu.

Autor: Raymond Briggs

Editorial: La Galera

Pàgines: 32